

В. К. Пащенко

Недогарки

НЕДОГАРКИ – село Кременчуцького району Полтавської області. 2015 з Недогарків. (підпорядк. села Панівка, Пащенівка, Рокитне-Донівка) та Максимів. (див. Максимівка) сільс. рад утвор. Недогарків. сільс. об'єднану територіал. громаду (81,2 км², 3675 осіб), що 2020 була зарахована до Піщан. громади. Н. знаходяться на лівому березі Дніпра, поблизу греблі Кременчуцького водосховища та біля межі з Кіровогр. обл. За переписом насел. 2001, проживали 1738 осіб; нині – 1604 особи; переважно українці. Є залізнич. роз'їзд 27-й кілометр (раніше – Недогарки, відкритий у 1970-х рр.), що розташ. за 131 км від ст. Полтава-Пд., 15 км від ст. Кременчук, 13 км від ст. Рублівка (с. Погреби Градиз. громади) та 5 км від ст. Світловодськ (Кіровогр. обл.). Проходить автомобіл. шлях нац. значення Бориспіль–Кременчук–Дніпро–Запоріжжя–Маріуполь. До села прилягає невеликий сосн. масив. Тут виявлено 3 поселення часів неоліту, 6 – періоду бронзи, 2 – черняхів. культури. Знайдено давньорус. артефакти. Вперше згадується у писем. джерелах 1729 як х. Недогарок Власів. сотні Миргород. полку. Тоді було 65 дворів. За нар. переказами, в урочищі Татарщина відбувся великий бій козаків з татар. загонами. 1764 збудовано дерев'яну Троїц. церкву, при якій діяла парафіял. школа. 1764–83, 1796–1802 – у складі Новорос., 1802–1920, 1922–25 – Полтав., 1920–22 – Кременчуц. губ.; 1784–95 – Катеринослав. намісництва; 1776–1923 – Кременчуц. пов. Існувала Недогар. волость, до якої станом на 1885 входили 19 поселень, зокрема й містечко Власівка (нині смт Світловод. громади). 1840 відкрито однокласне нар. училище (від 1860-х рр. – земське). 1859 було 385 дворів, мешкали 2845 осіб; 1910 – відповідно 367 і 2197. Під час воєн. дій 1918–20 влада неодноразово змінювалася. 1923 у складі Кременчуц. округи (ліквід. 1930) з Кохнів., Погреб'ян. і Недогар. волостей утвор. Кохнів. р-н (розформов. 1928). У 1926 – 436 дворів, 2224 жит. 1932–37 – село Харків., від 1937 – Полтав. обл.; 1928–62 – Градиз., від 1965 – Кременчуц. р-нів. Під час голодомору 1932–33 померли 393 особи, з них багато дітей. Жит. зазнали сталін. репресій. Від 13 вересня 1941 до 28 вересня 1943 – під нім. окупацією. У брат. могилі поховано 67 воїнів-визволителів. На фронтах 2-ї світової війни загинув 271 воїн-земляк (встановлено пам'ятник). Станом на 1947 до Недогарків. сільс. ради входили хутори Букачівка та Дементівка. Пізніше Н. зараховано до Ялинців. сільс. ради. 1990 мешкали 1924 особи. 1992 Н. знову стали центром сільс. ради. У Н. – ліцей, дитсадок; клуб, б-ка; амбулаторія заг. практики сімей. медицини. 2007 освячено церкву св. архангела Михаїла. Серед видат. уродженців – колиш. заст. дир. Кременчуц.

автомобілів. заводу та ген. дир. Кременчуц. автоскладал. заводу, а нині дир. агрофірми «Недогарська» М. Черниш.

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Недогарки / В. К. Пашенко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72864>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).